

Dato: 12. maj 2009
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2009/4011-357
Sagsbeh.: SVE

Besvarelse af spørgsmål nr. 20 ad L 174 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 11. maj 2009.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes vurdere, om hun er enig i, at det kan være en mulig konsekvens af lovforslaget, at der i praksis ikke vil ske udvisninger af udlændinge med ophold i Danmark i mere end 5 år, som dømmes for overtrædelse af straffelovens § 244, fordi dette vil være i strid med proportionalitetsprincippet.”

Svar:

Jeg er ikke enig heri.

Som anført i besvarelsen til spørgsmål nr. 2 er det min opfattelse, at den foreslåede ændring af udlændingelovens § 22, nr. 6, navnlig kan få betydning i sager om overtrædelse af bl.a. straffelovens § 244, hvor udlændingen har haft ophold her i landet i mere end 8-9 år, og hvor der idømmes en ubetinget frihedsstraf på mere end 20 dage. Tilsvarende må selvsagt gælde med hensyn til udlændinge, der har været i Danmark i kortere tid, dvs. udlændinge, der har haft mindst 5 års ophold.

Det er domstolene, der afgør om en udvisning er i overensstemmelse med EMRK artikel 8. En afgørelse om udvisning beror altid på en konkret vurdering, hvori straffens længde indgår som et hensyn, der sammen med karakteren af den begåede kriminalitet, tidligere straffe og indrejseforbuddets længde, afvejes i forhold til andre hensyn, bl.a. tilknytningen til Danmark og til hjemlandet.

Der vil være tilfælde, hvor udlændingen trods varigheden af opholdet i Danmark har en sådan tilknytning til hjemlandet – og en så ringe tilknytning til Danmark – at det

efter en konkret vurdering ikke vil være i strid med EMRK artikel 8 at udvise den pågældende, selv i tilfælde hvor straffens længde er forholdsvis kort.